

286.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 maja 1939 r.

o uzupełnieniu zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie postępowania przekazowego w obrocie towarów akcyzowo-monopolowych między Rzeczpospolitą Polską a W. M. Gdańskiem.

Wymienione w ustępie 4 zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 7 czerwca 1923 r. (Monitor Polski Nr 143, poz. 176) linie kolejowe i drogi kołowe do przewozu towarów akcyzowo-monopolowych w obrocie przekazowym z W. M. Gdańskiem uzupełnia się drogą Kartuzy — Kokoszki — Gdańsk.

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

—oOo—

287.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1939 r.

o utworzeniu oddziału rejonu kontroli skarbowej w Stebniku.

Na podstawie § 26 ust. (3) i (5) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych oraz podległych im urzędów i organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 118) tworzę w obwodzie rejonu kontroli skarbowej w Drohobyczu oddział rejonu kontroli skarbowej z siedzibą w Stebniku.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1939 r.

Równocześnie odpowiedniej zmianie ulega załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1939 r. o ustaleniu właściwości miejscowej i siedzib rejonów kontroli skarbowej i ich oddziałów (Monitor Polski Nr 74, poz. 165).

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dniu wczorajszym odbyło się pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów.

Rada Ministrów przyjęła m. in. projekt ustawy o stanie wojennym, która zastąpi rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 1928 r. w tej samej sprawie. Projekt powyższy ma na celu wprowadzenie nowych przepisów o stanie wojennym, wobec zmienionego stanu prawnego przez Konstytucję kwietniową.

Następnie Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o szczególnej odpowiedzialności karnej w przypadkach zbiegostwa do nieprzyjaciela lub poza granice państwa. Projekt powyższy ustala, iż w razie skazania za pewne przestępstwa, wymienione w kodeksie karnym wojskowym i ustawie o powszechnym obowiązku wojskowym, jeżeli sprawca zbiegł do nieprzyjaciela lub poza granice państwa, sąd może orzec obok kar, przewidzianych za dane przestępstwa, szczególne kary dodatkowe: przepadek majątku oraz utratę zdolności do dziedziczenia i otrzymywania darowizn.

Z kolei Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o rozciągnięciu na ziemie odzyskane, włączone do województwa śląskiego, ustawy o opłatach od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Ponadto Rada Ministrów powzięła uchwałę w sprawie przeniesienia siedziby powiatu iłżeckiego z Wierzbnika do Iłży.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

W dn. 31 b. m. upływa termin składania podań do Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej. Kierownictwo Marynarki Wojennej podaje do wiadomości, że Szkoła Podchorążych Marynarki Wojennej w Bydgoszczy przyjmuje zgłoszenia kandydatów na Wydział Morski.

Podania o przyjęcie do Szkoły należy składać bezpośrednio do komendanta Szkoły Podch. Marynarki Wojen. w Bydgoszczy do dn. 31 b. m.

O przyjęcie do Szkoły Podch. Mar. Woj. mogą się ubiegać obywatele Państwa Polskiego, którzy do dn. 1 lipca 1939 r. nie przekroczyli 20 lat życia, posiadają zdolność fizyczną i psychiczną do służby w marynarce wojennej, ukończyli z pomyślnym wynikiem, łącznie z egzaminem dojrzałości: Korpus Kadetów, szkołę średnią państwową lub prywatną mającą uprawnienia szkół państwowych lub też złożyli egzamin dojrzałości przed państwową komisją egzaminacyjną w zakresie

szkoły średniej, wreszcie uczniowie przystępujący w roku bież. do egzaminu dojrzałości.

Warunki ubiegania się o przyjęcie do Szkoły Podch. Marynarki Wojennej można otrzymać bezpłatnie ze Szkoły Podch. Mar. Woj. w Bydgoszczy i w Kierownictwie Marynarki Wojennej w Warszawie, ul. Wawelska 7a.

—oOo—

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

P. Minister Sprawiedliwości Witold Grabowski podejmował członków Kongresu prawniczego polsko-francuskiego śniadaniem w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Na śniadaniu tym Pan Minister wygłosił przemówienie, w którym, podkreślwszy założenie w r. 1937 w Paryżu grupy porozumienia prawniczego polsko-francuskiego dla celów stałej wymiany myśli i poglądów, oświadczył m. in., co następuje:

„Radość, jaką odczuwamy widząc państwa zgromadzonych przy tym stole, zawdzięczam inicjatywie, zrealizowanej w Paryżu w czasie wystawy powszechnej w lipcu 1937 r. Wówczas pod przewodnictwem honorowym p. Aleksandra Mille-
rand została zapoczątkowana wspólna francusko-polska organizacja przedstawicieli myśli prawniczej naszych dwóch krajów, mająca na celu ciągłą współpracę i stałą wymianę myśli i poglądów.

Gdy na początku b. r. zostało ustalone, że doroczne statutowe zebranie ma wkrótce odbyć się w murach naszej stolicy, prawnicy polscy przyjęli tę wieść z żywym uznaniem i szczerą radością.

Znakomita delegacja francuska, której kierownictwo spoczywa w pańskich rękach, panie prezesie, reprezentuje główne działy myśli prawniczej. Sędziowie, członkowie palestry, profesorowie, przybyliście do nas, aby nam przywieść pozdrowienie Francji intelektualnej, tej Francji, która poniekąd żyje wśród nas w postaci Instytutu, kierowanego przez profesora Mazeaud z oddaniem i znajomością rzeczy”.

Następnie P. Minister W. Grabowski podkreślił znaczenie sojuszu, łączącego Francję i Polskę, który jest dziełem Marszałka J. Piłsudskiego i czerpie swe siły ze wspólności interesów obu narodów.

W odpowiedzi pierwszy prezes sądu kasacyjnego francuskiego p. Charles Fremicourt wygłosił gorące przemówienie, podkreślając żywotność sojuszu polsko-francuskiego, po czym wznosił toast na cześć Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Dnia 25 maja b. r. odbył się w Warszawie pod przewodnictwem P. Ministra W. R. i O. P. prof. dr Wojciecha Świętosławskiego zjazd inspektorów szkolnych okręgu szkolnego warszawskiego.

Przedmiotem obrad zjazdu było sprawozdanie poszczególnych inspektorów o stanie szkolnictwa powszechnego w każdym obwodzie szkolnym. Zjazd ten jest przedostatni w kolei zjazdów inspektorów szkolnych, odbytych z bezpośrednim udziałem Pana Ministra W. R. i O. P.

W dn. 26 maja b. r. P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prof. dr Wojciech Świętosławski przyjął na specjalnej audyencji delegację Związku niższych funkcjonariuszów państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w osobach: prezesa zarządu głównego Marcina Gałęskiego, prezesa okręgu warszawskiego Związku N. F. P. R. P. Antoniego Wardynskiego, oraz delegatów ze Lwowa Goldfelda i Grząski, z Poznania i z Krakowa Nowalanego i Nisińskiej. Delegacja przedłożyła Panu Ministrowi memoriały, zawierające najważniejsze postulaty dotyczące niższych funkcjonariuszów szkolnictwa średniego oraz uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Jagiellońskiego w Krakowie, Jana Kazimierza we Lwowie i Politechniki Lwowskiej.

—oOo—

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Przemówienie P. Wiceministra dr Adama Ro-
se, wygłoszone przez radio w dn. 25 b. m.:

„Z chwilą, gdy decydujące czynniki w Polsce zdecydowały, że realizacja t. zw. „Centralnego Okręgu Przemysłowego” przeprowadzona ma być w szybkim tempie, sprawa stworzenia należytych podstaw energetycznych dla tego Okręgu wysunąć się musiała na czoło prac, związanych z elektryfikacją kraju. Zdawano sobie oczywiście sprawę z tego, że istniejący stan rzeczy był niezadawalający i że tylko przy należytych wykorzystaniu wszystkich dostępnych źródeł energetycznych, t. j.

wody, węgla i gazu ziemnego, będzie można problemat właściwie rozwiązać tak pod względem teoretycznym, jak praktycznym.

W tym stanie rzeczy przystąpiły właściwe resorty niezwłocznie do przeprowadzenia zasadniczych prac programowych i do niektórych realizacji praktycznych. Wśród tych ostatnich wymienić trzeba przede wszystkim budowę wielkiej tamy wodnej w Rożnowie, która nie tylko chronić będzie woj. krakowskie przed katastrofami powodziowymi, ale stworzy podstawy dla budowy wielkiej elektrowni wodnej. Elektrownia ta połączona będzie z istniejącą już od 10 lat, lecz rozbudowaną w ostatnim czasie, elektrownią na węglu i gazie w Mościcach, a w dalszym ciągu za pomocą wielkiej linii bardzo wysokiego napięcia, z Warszawą. Podkreślić trzeba, że linię tę, pierwszą o napięciu 150 kilowatów w Polsce, przeprowadzono nie tylko w oparciu o wewnętrzne środki finansowe, lecz również wyłącznie w oparciu o polskie siły techniczne. Plan elektryfikacyjny COP'u przewidywał w dalszym ciągu budowę trzech, jak na polskie stosunki bardzo wielkich, elektrowni o zasadniczej mocy 40.000 kw, z możliwością rozbudowy do 60.000 kw, oraz w ostatecznym wyniku połączenia wszystkich tych nowych i dawniejszych elektrowni liniami bardzo wysokiego napięcia. Plan ten zapewni nie tylko możliwie racjonalną gospodarkę elektryczną, opartą o różne elektrownie, ale sprawi również, że będą one stanowiły dla siebie wzajemną rezerwę w dostawie prądu dla obiektów przemysłowych z nimi połączonych. Dodać muszę, że nowe elektrownie pracować będą nie tylko na węglu, lecz również na gazie ziemnym i że w tym celu scharmonizowano ściśle plan elektryfikacji COP'u z planem jego gazyfikacji.

O ile idzie o finansową stronę zagadnienia, to — jak powiedziałem — linia Rożnów — Warszawa zbudowana została w oparciu o państwowe środki budżetowe. Kosztorys budowy trzech nowych elektrowni, niezbędnych linii bardzo wysokiego napięcia o łącznej długości 400 km, oraz niezbędnych podstacji transformatorowych obliczony został dwa lata temu w Ministerstwie Przemysłu i Handlu na około 80 miln. zł. Ponieważ cały plan należało wykonać w 2 i 1/2 lat, nie mogliśmy oczywiście tak poważnych sum przewidzieć w dwu lub nawet trzyletnim planie elektryfikacyjnym i trzeba było skorzystać z współpracy i pomocy kredytowej firm zagranicznych, przy czym podkreślić pragnę, że rola tych ostatnich ogranicza się do wykonania konkretnych, zleconych im robót i że żadne koncesje eksploatacyjne nie wchodzi tu oczywiście w rachubę.

Najpilniejszą pracą przy wykonaniu całego planu elektryfikacji COP'u była budowa elektrowni w Stalowej Woli koło Niska. Pracę tę powierzono w zeszłym roku francuskiej firmie Als-Thom Belfort. Przyznać trzeba, że firma dostosowała się do tempa prac, którego symbolem są dla całej Polski zakłady, wybudowane przez władze wojskowe w Stalowej Woli. Elektrownia uruchomiona została w 14 miesięcy po podpisaniu kontraktu, co świadczy o dużej sprawności zarówno firmy francuskiej, jak i firm polskich, które z nią współpracowały. Kontrakt zawarty z firmą Als-Thom w zeszłym roku wyniósł około 15 miln. zł. Elektrownia dostarczać będzie prąd Zakładom Południowym w Stalowej Woli i pełnić równocześnie funkcje elektrowni okręgowej, należącej do tarnowskiego okręgu elektryfikacyjnego.

Prace, które pozostały do wykonania, t. j. dwie dalsze elektrownie, trzy nowe podstacje, trzy rozbudowy istniejących lub będących w budowie podstacji, oraz około 400 km linii bardzo wysokiego napięcia, kosztować będą łącznie przeszło 60 miln. zł. Rokowania o powierzenie tych prac firmie zagranicznej skomplikowane były m. in. przez to, że zainteresowanie dla nich zgłosiły trzy pierwszorzędne firmy i że trzeba było pewnego czasu, aby wybrać ofertę najkorzystniejszą zarówno pod względem cen, jak terminu wykonania robót, jak wreszcie najmniejszego obciążenia polskiego organizmu gospodarczego skutkiem transferu dewiz za granicę. Jak wiadomo z komunikatu prasowego, roboty powierzone zostały znowu firmie Als-Thom w Paryżu. Pożyczka zaciągnięta została na 10 lat przy oprocentowaniu 5 procent. Dodatkowy układ, który równocześnie zawarty został z rządem francuskim, zapewnia nowe możliwości eksportowe na rynek francuski w ciągu najbliższych 10 lat, w tej wysokości, aby odpowiadały one sumom, które corocznie transferować musimy w wyniku zaciągnięcia pożyczki.

Stworzenie należytych podstaw dla elektryfikacji COP'u nie zmniejsza oczywiście troski o racjonalną realizację ogólnopolskiego planu elektryfikacyjnego. Prace te prowadzone są nadal w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w ścisłym kontakcie z zainteresowanymi kołami gospodarczymi. Przystąpienie jednak do realizacji drobiazgowo opracowanego planu elektryfikacyjnego COP'u stanowi niewątpliwie wyjątkowo ważny etap w dążeniach do stworzenia należytych podstaw energetycznych dla polskiego organizmu gospodarczego”.